

haaber jeg at have beredt dette Lovforslag et let Afgjorelse, og Meningerne om det have i Virkeligheden været saa nærstaaende, at en saadan formeentlig ikke vil møde nogen Vanskelighed.

Gad: Med Hensyn til det under Nr. 12 af den høitagtede Indenrigsminister stillede Forslag skal jeg alene udtale, at jeg aldeles tiltræder, hvad han har sagt, og at jeg derfor med ham skal tilraade Thinget at stemme for samme, hvad det af mig under Nr. 2 stillede Forslag angaaer, saa kan det sikkert paa en vis Maade betragtes som en Redaktionsændring, men jeg maa dog bemærke, at de Udtryk i § 2, istedetfor hvilke mit Endringsforslag skal træde, mildestalt maatte fremkalde en Misforstaaelse. Videre skal jeg ikke sige om dette mit Endringsforslag, da den høitagtede Minister her tiltraadte det. — Hvad det af mig under Nr. 8 stillede Endringsforslag angaaer, tror jeg, at den høitagtede Indenrigsminister har Urret, naar han mener, at jeg i samme er gaaet endnu videre, end han selv i sin Tid har gjort i det af ham indbragte Forslag. Ifølge min Anstuelse er, som man vil vide, hele den Omregulering af Skatterne, som tilsigtes ved Vedtægten og dennes Revision, en Vilkaarlighed; men da Thingets Fleertal i saa Henseende har erklæret sig imod mig, har jeg ikke kunnet nære noget Haab om at gjøre min Anstuelse gjældende paa anden Maade end ved at forebygge fremtidige Vilkaarligheder, og jeg har derfor optaget Indenrigsministerens oprindelige Tanke, at vi nu eengang for alle skulle regulere Forholdet og saa lade det blive derved. Naar den høitagtede Indenrigsminister nylig imod mig har udtalt, at hans Hensigt ikke var at gaae saavidt, som i Endringsforslaget Nr. 8 foreslaaes, da der i hans Forslag indeholdtes den Sætning: „Vedtægterne kunne forandres ved Lov“, saa har jeg ogsaa tænkt derpaa, men jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at disse Ord skulde have nogen egentlig Betydning, da vi, hvad enten de staae i Loven eller ikke, dog — derom kan der ikke være Tvivl — kunne naar som helst det maatte ansees pøsseligt, ved Lov gjøre Forandring i dette som i alle andre Forhold.

Sessen: Jeg maa bede det ærebe Thing undskyldte, at jeg i nogle saa Dieblikke forlænger Forhandlingerne. Jeg skal udtale min Anerkjendelse af den gode Bearbejdelse, som Forslaget har fundet i det ærebe Udvalg, hvorved de væsentligste af de Betænkkeligheder, som jeg tillod mig at fremsætte ved første Behandling, for mig ere bortfaldne. Den stedlige Forskjel i Kommunernes nuværende Skatteforhold, til hvilken der vistnok bør tages Hensyn, vil nu kunne skee sin Ret gennem den Vedtægt, som det er givet Kommunalbestyrelsen at affatte, og naar denne paa en forstandig Maade vil benytte denne Myndighed, saa skjønner jeg ikke rettere, end at den hele Reform, hvorom der er Spørgsmaal, kan foregaae paa en lempelig Maade, uden at de bestaaende Beskatningsforhold lide noget egentligt Skaar. Ligeledes erkjender jeg det som en væsentlig Forbedring, at der nu i Loven er givet Leilighed til at indføre den nødvendige Adskillelse mellem de inkomensurable Beskatningsgrundlag, Kjøbstadjord og Kjøbstadgrund, og det er den eneste af de i Loven nævnte Klassifikationer, jeg sætter Pris paa, men som jeg ogsaa tror, at det er aldeles nødvendigt, at Kommunalbestyrelserne benytte, medens jeg tror, at det vilde være aldeles uhenigtsmæssigt, om de andre Klassifikationer af Bygninger og af Grunde, som ere tilladte ved Loven, bleve benyttede. Imidlertid ligger dette jo i de enkelte Kommunalbestyrelses Haand. Ligeledes skal jeg erkjende det som et Gode, at ved den Revision, som kan foregaae hvert 10de Aar, saaledes som Loven nu foreligger, er der indført den Bevægelighed i Beskatningsforholdene i Kommunerne, ogsaa hvad de faste Eiendomme angaaer, som jeg paa ingen Maade tror kan undværes. Jeg tror ikke, at det lader sig gjøre at undtage de faste Eiendomme fra at bære en forholdsmæssig Deel af det totale Skattebeløbs Forøgelse, og naar der derfor hvert 10de Aar foregaaer en Revision, vil der, naar Forholdene i høi Grad tale derfor, kunne skee den Forøgelse i Beskatningen af de faste Eiendomme, som er nødvendig, indenfor den Grændse, som Loven iøvrigt foreskriver.

Jeg maatte maaskee i Anledning af Endringsforslaget til § 1 tillade mig at udtale,